

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kundgjørelse angaaende Udgaven af Saxos og Snorros Krøniker

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kundgjørelse angaaende Udgaven af Saxos og Snorros Krøniker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_294-txt-shoot-idm118/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

M. Lorange

Kundgjørelse
angaaende
Udgaven af Saxos og Snorros Krøniker.

Et Aar er nu henrundet, siden vi kundgjorde Dyrettelsen af et Selskab, hvis Niemeed er, ved Hærens Understøttelse at gjøre de Skatte Hædrens i Historien have efterladt os, frugtbare til menig Mands Bedste, ei meget kortere er det siden vi udgav Prøver af Saxos og Snorros Rigs-Krøniker i en ny Oversættelse, og indbød deres danske og norske Kenner til, ved frivillige Bidrag at skænke Folkene de dyrebare Mindesmærker om Hædens Liv og Dædler. Vi haabede dengang at kunne olt i indværende Aar have bragt Halvdelen af Værket for Lyset, men, formedels den længere Tid Bidragenes Indsamling medtager, er det blevet umueligt. Dette ønske vi imidlertid for vor Pligt at bevise, og troe ei at kunne gjøre det bedre end ved en summarisk Fortegnelse paa hvad der i hver Maaaned er indkommet.

September 1815.

Fra en enkelt Mand	20 Rbd. 3 Mk. 8.
------------------------------	------------------

October.

Fra de underordnede Embedsmænd i det kongl. danske Cancellie	202 — — —
Fra det forrige Selskab Nordmands-Foreningen	42 — 3 — —
Fra Enkelte	35 — — —

November.

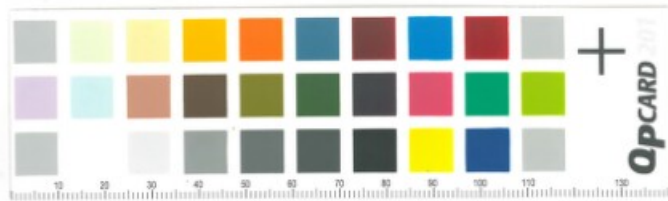
Fra Studenter-Selskabet ved det kongl. Frederiks-Universitet i Christiania	500 — — —
Fra den øverste Classe i Københavns Kathedralskole	56 — — —
Fra Enkelte	50 — — —

December.

Fra Nummerne paa Regentens	190 — — —
Fra Enkelte	50 — — —

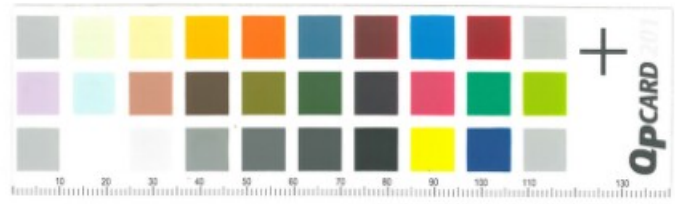
Januari 1816.

Fra enkelte Mænd	163 — — —
Sæteris	1308 Rbd. 3 Mk. 8.

	Transport	1308 Rdd. 3 Rf. R. B.
Februari.		
Fra en Student-Samling ved det Kjøbenhavnske Universitet	65	— — —
Fra Slagelse	55	— — —
Fra en enkelt Mand	20	— — —
Marts.		
Fra Søe-Statens Inventarie-Comptoir	50	— — —
Fra Entelte	40	— — —
April.		
Fra en enkelt Mand	10	— — —
Mai.		
Fra Aalborg Bys og dens Omkreds	521	— 2 —
Fra Embedsmænd under General-Post-Directionen	255	— — —
Fra Frederiksberg Amt	52	— — —
Juni.		
Fra en Studenters Samling ved det Kjøbenhavnske Universitet	680	— — —
Juli.		
Fra Høen og Sammes litteraire Selskab	2700	— — —
Fra Gøtting	91	— — —
Fra Entelte	160	— — —
August.		
Fra Høen og Sammes litteraire Selskab	300	— — —
Tilsammen	6307 Rdd. 5 Rf. R. B.	
Desuden have vi modtaget:		
Fra Stortinget i Christiania	2275 Rdd. Norff.	
Fra Universitets-Læerne sammesteds	650 — —	
Fra en enkelt Mand sammesteds	50 — —	
Tilsammen	2975 Rdd. Norff.	
Fra Høens litteraire Selskab nogle Sølvpenge anslaaede til	20 Sølvbaler R. B.	

Heraf sees, at vi først ved det afslørende Tilskud i Juli Maaned ere satte i Stand til at besøge de to første Bind af Kronikerne, og intet Diebst ville vi nu forsamme, men haabe i November

Maaned at kunne labe Trykningen begynde, og i næste Aars Mai at see den færdig. Det møde herved adskillige Bankeiligheder, da det end kunde synes mange tvivlsomt, hvorvidt den hele Sum vil indkomme, og vi dog, for at hele Barket kan ligne sig selv, maae gjøre Tilberedelser, som forudsætte hvad man kalder tvivlsomt, ja, vi kan ei heller nægte, at, blandt de os gjorte Indvendinger, synes den betydeligst, at et Dpflag paa 2000 Exemplarer turde være vel lidet; men deels føle vi det er vor Skyldighed, i Tilfald til den historiske Kænde, der saavidt har fremmet Barket, træffig at begynde, og deels kan vi aldrig glemme, at var der ingen Bankeiligheder, da vare vore Bestræbelser overflødige. For imidlertid, saavidt muligt, at betrydde hine Bankeiligheder, tillade vi os at yttre følgende Ønsker:

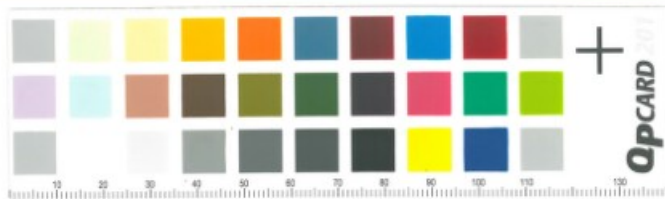
- 1) At De som enten paa vor almindelige eller særdeles Anmodning have umaget sig med, at samle Bidrag, behagelig vilde, saavidt det ikke allerede er skeet, i Septbr. eller Octbr. d. A. tilsende os hvad der er indkommet, og, om muligt, underrette os om, naar det Dørlige, som er udløbet enten aarlig eller paa eengang, kan bestemmes til Brug!
- 2) At De som have udløbet Bidrag, det være sig aarlig eller samlede, vilde i fornævnte Tidsløb, for saavidt det ei alt er skeet, gunstigt anmelde, enten der hvor de have tegnet sig eller til os, til hvad Tid eller hvilke Terminer vi tør gjøre Regning paa Deres Bidrag.

At gjentage vor Forsikkring om det fuldstændigste Regnskab for de Penge, Kærlighed til Fædrene betragter som en Helligdom i vore Hænder, vilde vi agte for upassende, dersom det ei skedte for at spørge, om man ønsker det afsagt i to Dele efterom Barket udkommer, eller paa een Gang, ved dets Slutning, da et om det første yttret Ønske skal være os en Bøø! Slutte kan vi derimod ikke, uden at yttre vor inderlige Glæde over de mange utvetydige Beviser vi i det herunderne Aar have modtaget paa den varme Tilværelse af Fædrene vi nedede at haabe.

Først maae vi i denne Henseende glædelig anmærke, at det Kongehuus hvis Navn Historien har uadskillelig indfattet i vore Fædres Brevfronds, har ogsaa ved denne Leilighed udtryktelig skædsfæstet Historiens Vidnesbyrd om det inderlige Samfund der altid var mellem Danmarks Kongeslagt og Kæll som mellem Løver og Hjætt i deres Baaden. Til den kongelige Gavnlied, som Nordens Historie har saa meget at takke, og som vi skyldte den store Udgave af Snorres herlige Bog, maatte vi ved denne Leilighed ikke vende os, men Danner-Kongen var storselig nok til at værdige Sagen den siensynlige Dymærksomhed, der kunde vises af Mæjstæten som den ypperste Dødsmand i Fædrenes Minde, og har befalet os at indberette Sagens Udfald for da at modtage et Bidrag Mæjstæten allernaadigst vil blande med sine troe Undersaatters kærlige Skierve. Sigetedes har Hans Høied Prinds Christian Frederik, som Søn af den Prinds, hvis Haand har færet Snorres Hæderdragt, værdiget denne Sag en ligesaa høied, som uforglemmelig Dymærksomhed, og ydet et i Sandhed fyrstelig Bidrag ei blot ved Gave, men ved Selv at være Fædrenes Talsmand.

Endelig kan og tør vi ikke fortie vor Glæde ved at have seet baade Danmarks og Norges studerende Ungdom glæde af Kæll, som love og spaae Fædrene værdige Sønner, og deres Minde talrige, høied, kraftige Talsmand i Norden!

Til Slutning maae vi med venlig Hu minde Saxos og Snorres Landsmænd om at Diebskiftet er kostbart, og gode Gjærninger ei at opfatte. Bild Waabengne og alskens Uro har

nu henvend en heel Menneske-Alder, næsten uafbrudt forbrudt Europas Folkstæd, tagt an paa at forkynde de hærige Forhold og de fredelige Synder, samt paa at fængsle Opmærksomheden i det floge Dædels Invere Kred. Ingen veed hvorlængt den Sildhed kan vare, som igjen har besøgt os, men alle veed vi at Historien ligesaa lidt som Naturen er nogensteds sikker for Uveir, og vel maate vi da føle os dobtværet opfordrede til med Raskhed og Fyer, at bruge de flygtige Dage, helbrede paa de slagne Bunder, købe paa den fædte Brost og samle Kraft til at bære hoed den uviste Fremtid kan bringe. At bette nu ingenlunde naaes ved at alemnne det Furbigangne, forsynde sig i det Nærvarende og blot hige efter legemlig Fortsættelse og Overflodighed, beryan, og paa den evige Sandhed at det Raads Kraft der behøves og fattes, have de seneste Dage givet et uimodsigeligt Beviis, og skal da Noget sandtru forsatte Staterne Kraft og Mennecheheden lysere Dage, da moa det unægtelig være ievig Bestræbelse for selv at vinde, og hos det menige Folk at vakte og udbrede hoed der aandelig styrker og adler Mennesket, hoed der kan træffe Lykkens Dæmninger og forsøbe Bondhed: opfoiende, hærige, haakfulde Følger. At nu i Land Fædrene i Landsskjærighed med eet Ord udtrykker hoed der behøves, at den ei kan være tilside, med mindre et Folk stier sig som een Slægt og eet Legeme i Landen, og at denne Følger er unuetig uden hærige Munde af den Forrid der indslutter vore adfælte Slægter i den ene, fædte, Fædrene Slægt, der lader sig ikke vel nægte. Er det nu desuden saa, som Historien synes at sige, at her i Norden er Fædrenes Historie den Kundskabs Lilde og blinkende Sjæne, hvortil Folket af Naturen stier sig draget og vinker, da maa den ogsaa være det Middel, hvorigjennem det her bedst vil lykkes at meddele menig Mand Dylsning og Kundskab, men at den ei bertil kan bruges for den hensumrede Skærighed eller opvagner, og at den neppe vækkes, hvis det ei kan stee ved Fortids Kranke, der ere som et levende Ord af Fædrenes egen Mund, maan vel agtes for vist. En større Gave end de hærige Kroner — det rige Arvegodds eller fattige Fædre — kan vi da ikke skænke menig Mand i Norden; og vi tør nære det Haab derved at virke til Udvækkelse af en Land, der vil skænke Fædrenes Landet Slægter, som værbigen afløse de Hensorns og Udvæde, i det de med adler Daad fornye Deres Munde.

Kjøbenhavn den 2die August 1816.

Pram. Treschow. Grundtvig.

Committerede af Selskabet for de Nordiske Udvækkelse.

